

عنوان مقاله:

مطالعه رابطه میزان مسئولیت پذیری با گرایش به قانون گریزی در میان دانش آموزان پسر دوره دوم مقطع متوسطه شهر میاندوآب

محل انتشار:

ششمین کنفرانس ملی علوم انسانی و آموزش و پرورش با محوریت توسعه پایدار (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

آرمین عبدالله زاده - وزارت آموزش و پرورش، میاندوآب

توحید پورفریدون - وزارت آموزش و پرورش، میاندوآب

حجت اسدی شاه آباد - وزارت آموزش و پرورش، میاندوآب

رضا روشن شوره - وزارت آموزش و پرورش، کشاورز

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر مطالعه ی رابطه میزان مسئولیت پذیری با قانون گریزی در میان دانش آموزان پسر دوره دوم مقطع متوسطه شهر میاندوآب می باشد. جامعه آماری تحقیق، دانش آموزان پسر دوره دوم مقطع متوسطه ی شهر میاندوآب که تعداد آن ۵۱۰۰ نفر می باشد. روش تحقیق توصیفی از نوع پیمایشی است. روش نمونه گیری، خوشه ای دو مرحله ای و حجم نمونه در این تحقیق ۳۸۰ نفر دانش آموز ، قلمرو مکانی شهر میاندوآب و قلمرو زمانی سال ۱۳۹۹ می باشد. گردآوری داده ها به وسیله پرسشنامه های محقق ساخته انجام شده است . ضریب پایایی پرسشنامه مسئولیت پذیری (مسئولیت پذیری دینی ۰/۷۰۳ = ، مسئولیت پذیری اجتماعی ۰/۷۲۹ = ، مسئولیت پذیری فرهنگی ۰/۶۹۰ = ، مسئولیت پذیری مدنی ۰/۷۰۰ = مسئولیت پذیری سیاسی ۰/۸۳۳ = مسئولیت پذیری زیست محیطی ۰/۷۸۹ = و پرسشنامه قانون گریزی ۰/۸۸۲ می باشد. روش تجزیه و تحلیل داده ها آزمون ضریب همبستگی اسپیرمن می باشد. عمده ترین نتایج تحقیق اینکه، بین مسئولیت پذیری دینی، اجتماعی، مدنی و زیست محیطی با قانون گریزی رابطه معکوس و معنی دار وجود دارد و بین مسئولیت پذیری فرهنگی و سیاسی دانش آموان با قانون گریزی رابطه معنادار وجود ندارد .

کلمات کلیدی:

قانون گریزی، مسئولیت پذیری دینی، مسئولیت پذیری اجتماعی، مسئولیت پذیری مدنی، مسئولیت پذیری زیست محیطی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1471442>

